

MEISTÄ NAISISTA KAIKKI ALKAA

Opinto-ohje naisten keskustelupiireille ja äiti-lapsikerhoille

Materiaalin on laatinut Barbara Jakob,
Campus für Christus, Universitätstr. 67
8006 Zürich

Käännös, copyright Ulla Koskinen

Kysy myös muita materiaaleja
ULRO
Ulla Koskinen 040 –58 28 947
Ulla.koskinen@pp.inet.fi

SISÄLLYSLUETTELO

MINÄ?? - MINÄKÖ ALOITTAISIN RYHMÄN??!! EI KOSKAAN!.....	3
MITEN ALOITAN JA MITKÄ OVAT TEHTÄVÄNI?	5
KUTSUMALLI	7
MIKÄ ON LUONTEENI/TEMPERAMENTTINI? Ryhmänohjaaja	9
NELJÄ LUONNETYYPPIÄ/TEMPERAMENTTIA.....	10
SANGVIINIKKO	10
KOLEERIKKO	10
MELANKOOLIKKO	11
1. KORINTTOLAISKIRJE 13	14

MINÄ?? - MINÄKÖ ALOITTAISIN RYHMÄN??!! EI KOSKAAN!!

Jos sinua tänään pyydettäisiin aloittamaan ryhmä, olisiko vastauksesi sama kuin otsikon teksti? Monilla meistä naisista on hyvin heikko itsetunto. Kun meitä pyydetään aloittamaan jotain uutta, luotamme mieluummin tunteeseemme: "Enhän minä osaa, varmasti löytyy joku toinen, joka on sopivampi siihen!" - sen sijaan, että lähtisimme rohkeasti mukaan seikkailuun.

Vuonna 1983 sveitsiläislehdet julistivat: "Keskusteluryhmässä löytyy itsetunto". Kysymyksessä oli naisten työhön paluu kotona lasten kanssa vietettyjen vuosien jälkeen. Artikkelissa korostettiin miten tärkeää on voittaa eristyneisyys ja sanattomuus ja löytää uusi itsetunto. Suojatussa naistenryhmässä itsetunto kasvaa ja valmius ottaa riskejä. Eräät asiantuntijat väittivät itsetunnon puutetta naisten suurimmaksi ongelmaksi niin ikivanhalta jutulta kuin se kuulostaakin. Jos kuulut näihin naisiin seuraava hyvä uutinen on sinulle: Jumala ei ensisijaisesti halua sinun kykyjäsi vaan valmiuttasi toimia HÄNEN puolestaan ympäristössäsi.

Erään poliitikon vaimo sanoi kerran minulle: "En tiedä olisiko minulla rohkeutta aloittaa ryhmä ilman koulutusta" - Vastasin hänelle: "Tiedätkö, ennen kuin minä tuntisin olevani pätevä aloittamaan ryhmän, olisin varmaan jo kauan kuollut. Katsokaas olen "vain" sihteeri, enkä opettaja kuten monet seminaarin osallistujat olettavat. Vielä nytkin minulle tulee tunne: "Mitä minulla oikeastaan on sanottavaa?" tai "Kuka minä olen tällaista uskaltamaan?" Eräessä ryhmässä juuri tohtorin väitöskirjaansa kirjoittava nainen kysyi: "Millainen koulutus sinulla sitten on?" Tähän vastauksena saatoin selittää: "Kotiäidin arjessa oppii selviytymään ongelmista, erilaisista kysymyksistä ja tilanteista. Siksi koen tehtäväkseni kertoa muille, mikä on auttanut minua, koski se sitten imetystä, lastenkasvatusta tai muta elämän kysymyksiä. "Ole siis rohkea aloittamaan jotain uutta! Jumala odottaa vain, että hän saisi käyttää sinua. Muistat varmaan Paavalin sanat: "Minun voimani tulee parhaiten näkyviin heikoissa ihmisissä." (2 Kor. 12: 9) ja "Kestän mitä tahansa, mihin Jumala minut johdattaa - Kristuksen avulla, joka antaa minulle voimaa" (Fil. 4:13).

Idea naistenryhmistä tuli minulle ennen toisen lapsemme syntymää. Silloin meillä kokoontui äitien ryhmä, jonka tarkoituksena oli toimia tukiryhmänä imettäville äideille. Ystävättäreni kanssa saimme idean aloittaa vastaavanlaisen ryhmän, jossa käsittelemme naisia kiinnostavia aiheita. Kutsuimme kaikki tuttavamme mukaan, ja pian meitä oli 8-10 naista, jotka kokoontuimme säännöllisesti kerran kahdessa viikossa. Yli puolet naisista oli jo uskossa pitkään olleita. He tulivat silti säännöllisesti, koska heillä oli tarve keskustella kiinnostavista asioista muiden kanssa.

Alussa pidin lyhyitä alustuksia eri aiheista ja keskustelimme niistä ryhmässä. Muutaman kokouksen jälkeen emme kuitenkaan olleet tyytyväisiä tuloksiin. Olimme kerta kerran jälkeen poikenneet pian aiheesta, koska kellään muulla kuin minulla ei ollut kysymyksiä kirjallisena edessään.

"Mehän voisimme suunnitella työpapereita, joissa on aiheeseen liittyvät kysymykset ja raamatunkohdat" ajattelin. Ryhdyimme tuumasta toimeen. Jokaisen kerran lopulla jaettiin myös pieni kotitehtävä, joka olisi ratkaistava seuraavaan kertaan mennessä. "Tulokset" olivat hämmästyttäviä! Nyt osallistujat kertoivat joka kerran jotakin, mitä he olivat kokeneet väliajalla. Kysymyksessä saattoi olla välejä selvittävä keskustelu naapurin rouvan

kanssa tai kysymys aviomiehelle: "Miksi sinä oikeastaan halusit mennä kanssani naimisiin?". Eräs kertoi: "Olen harjaannuttanut tahtoani menestyksellisesti. Tavallisesti syön kokonaisen levyn suklaata päivässä, viimeisen kahden viikon aikana kuitenkin vain yhden." jos tämä ei ole edistystä niin mikä? Erään naisen opin neuvolassa tuntemaan ja kutsuin hänet myöhemmin kahville. Hänellä oli vajaan vuoden ikäinen lapsi. Kahvilla hän kertoi miehensä sanoneen äskettäin hänen tulleen ikävystyttäväksi. Minulle tämä oli tilaisuus kutsua hänet ryhmään. Tänään hän on löytänyt sisältörikkaan elämän Kristuksen kautta. Käyt varmaan jo ajatuksissasi kaikki tuttavasi läpi ja ajattelet: "Ei niitä varmaan kiinnosta sellainen ryhmä! Kokemuksesta voin sanoa: "Olet väärässä!"

Halutessamme aloittaa korttelissamme "Rakkaudesta lapseen" kirjasta keskustelevaa ryhmää kutsuimme mukaan iloisella mielellä. Soitimme tai annoimme kirjallisen kutsun sellaisillekin naisille, joita tuskin tunsimme. Kutsutuista kolmestakymmenestä saapui ensimmäisellä kerralla 20! Saimmekin heti aloittaa kaksi ryhmää. Toinen este ryhmän aloittamisessa voi olla, että et tunne tarpeeksi naisia. Tässä tapauksessa on muutoksen aika. Vaatii jonkin verran rohkeutta puhutella jotakin tuntematonta, joiltakin se käy helpommin kuin toisilta. Meidän on kaikkien kuitenkin päätettävä, annammeko Jumalan käyttää itseämme toisten ihmisten puhuttelemiseen ja kutsumiseen.

Kun olin lasten kanssa kävelyllä kuljin erään korttelissamme olevan talon ohi. Ovella seisoi pieni tyttö, jonka olin jo usein nähnyt äitinsä kanssa. Tyttö vilkutti meille ja me hänelle. Samassa tuli tytön äiti rappuja pitkin alas. Hetken ajan voi silloin päättää kuuntelenko Jumalan hiljaista ääntä, joka sanoo: "Tuohon naiseen sinun pitäisi tutustua. Mene nyt hänen luokseen, esitele itsesi ja kerro hänelle ryhmästä." - Tai voin sano itselleni: "Mitähän tuo mahtaisikaan ajatella minusta, jos ihan noin vain puhuttelen häntä, ja sitä paitsi minähän olen kävelyllä lasteni kanssa enkä edes tunne tuota naista." Tässä tilanteessa rohkaisin mieleni ja puhuttelin tuota naista. Hän ilahtui kovasti, koska oli yksinhuoltaja. Siitä lähtien hän on käynyt ryhmässä ja myös raamattupiirissä.

Varmaan olet huomannutkin, etten ole aloittanut keskusteluryhmää yksin. On aina parempi, jos työtä tehdään kaksittain. Silloin voi rohkaista toista, kantaa tappiot yhdessä ja kaksinkertaistaa ilot! Myös esteiden raivaaminen on kaksin helpompaa. Vaikeudet ja masennuksethan ovat osa elämää.

Muistathan: Jumala ei halua taitojasi, vaan valmiuttasi. Ole hänen käytettävissään sanomalla: "Herra, tunnen itseni kyvyttömäksi. Tiedän, että haluat käyttää minua, jotta naiset ympäristössäni löytäisivät mielekkään elämän. Haluan olla käytettävissäsi ja sinun voimassasi tiedän voivani aloittaa ryhmän. Tässä olen Herra. käytä minua!"

MITEN ALOITAN JA MITKÄ OVAT TEHTÄVÄNI?

Ihanaa - olet siis valmis lukemaan eteenpäin ja oppimaan, miten voit aloittaa ryhmän. Tässä yrityksessä tulet kokemaan paljon iloa ja seikkailuja. Tulet myös kokemaan, että ihmiset ympäristössäsi ovat avoimia keskustelemaan aiheista, jotka liittyvät raamattuun. Kuten olet oppinut edellä olevasta luvusta, tulee tehtävästi suuresta osin olemaan naisten kutsumista luoksesi ja kotisi käyttöön asettamista. Sinun on myös oltava valmis pitämään ohjekset käsissäsi, ettei keskustelu joutuisi liikaa pois aiheesta. Näihin tehtäviisi muutamia hyväksi koettuja neuvoja:

- A. Etsi ensin toinen uskova nainen, joka haluaisi auttaa sinua ryhmän perustamisessa ja vetämisessä.
- B. Kutsukaa ystäviänne, naapureitanne ja muita naisia, esim. lastesi koulu- tai kerhokavereiden vanhempia mukavaan illanviettoon. Seuraava keino on myös koettu hyväksi: Jos haluat aloittaa ryhmän keväällä, kutsu joulun ja pääsiäisen välillä joka viikko yksi tai kaksi naista kahville ja kerro heille ryhmästä.
- C. Kerro ensimmäisellä kerralla naistenryhmäsi ideasta ja mainitse aiheet, joita haluatte käsitellä. Ota jo ensimmäisellä kerralla huomioon, että naiset mielellään keskustelevat ajankohtaisista murheista ja ongelmista. Mieti, millä aiheella haluat aloittaa.
Tässä kurssissa esitetyt aiheet sisältävät opetussuunnitelman uskon löytämiseksi. Ryhmän kokoonpanon ja naisten iän mukaan sinun tulisi vapaasti voida valita aiheet vapaasti. Jos itse olet äiti ja tunnet muita äitejä, jolla on pieniä lapsia, voit kutsua heitä tutkimaan Ross Campbell:in kirjaa "Rakkaudesta lapseen". Siihen on Kansan Raamattuseuralta saatavissa opintovihkonen. Naisille, joiden lapset ovat murrosiässä löytyy saman kirjailijan "Rakkaudesta murkkuun", johon on myös saatavilla opinto-ohjeet.
- D. Jos äideillä on mukana pieniä lapsia, hanki lastenhoitaja. Monet pienten lasten äidit ovat sidottuja kotiin, koska erilaisten kurssien ajaksi heidän olisi aina vietävä lapset hoitoon. Jos he saavat tuoda lapset mukanaan, tulee siitä ajan mittaan ilo sekä pienille. Kysy seurakunnastasi, voisiko joku vanhempi rouva hoitaa lapsia. On aina parempi, jos hoitaja pysyy samana, jotta lapset voisivat tottua häneen. Imeväiset ja vierastavat voivat olla kokouksen aikana äidin vieressä. Lapsen itkuhan ei useimmiten meitä naisia ei niin kovasti häiritse. Raivaa kuitenkin kaikki arvosineet pois, jotta lapset ja äidit kokisivat olonsa vapautuneeksi.
- E. Jos asuntosi on liian pieni tai ei muuten sovellu kokoontumispaikaksi, voit silti aloittaa ryhmän. Kysy seurakunnastasi kahta huonetta käyttöösi tai voitte kokoontua jossakin pikku kahvilassa. Hyvä mahdollisuus ovat myös erilaiset kerhotilat.
- F. Selvitä etukäteen yhteistyökumppanisi kanssa, kuinka usein haluatte kokoontua, esim. kerran kahdessa viikossa tai kerran kuukaudessa. 14 päivän rytmi ja aamupäivä tai ilta ovat osoittautuneet hyviksi. Nuoremmille äideille on hyväksi koettu aika klo 9.30, toimessa oleville tai maanviljelyksessä mukana oleville ilta on parempi.

- G. Hyvä idea on pitää ryhmässä esillä kirjastoa, johon voi koota omasta kirjahyllystä käyttämättöminä olevia kirjoja. Kokouksen alussa on usein aikaa vilkaista kirjoja muita odotellessa. Kurssin liitteenä on esimerkkiluettelo Suomesta löytyvistä naistenryhmälle soveltuvista kirjoista.
- H. Varaa kahvit ja mahdolliset muut juomat jo etukäteen valmiiksi. Jos mukana on lapsia on joissakin ryhmissä juomat tarjottu vasta lopussa, ettei äitien tarvitse koko ajan yrittää pitää pieniä lapsiaan erossa kuumista juomista. Vain lapset saavat omalla puolellaan pientä naposteltavaa, ettei aikuisten kahvipöytä koko ajan vetäisi puoleensa.
- I. Varaa tarpeeksi opintolehtisiä ja lyijykyniä niitä varten, jotka haluavat tehdä muistiinpanoja.
- J. Ihanteellinen ryhmäkoko on m. 8-10 osallistujaa. jos mukana ei ole pieniä lapsia voi ryhmäläisiä olla enemmänkin. Tosin silloin on vaikeampi päästä oikein läheiseksi tutuiksi. Kutsu joka tapauksessa 4-5 ylimääräistä, koska kaikki eivät aina pääse tulemaan. Etenkin, jos mukana on pienten lasten äitejä, on varauduttava poissaoloihin vilustumisten ja sairauksien takia.

Nyt voitkin lyödä lukkoon ensimmäisen kokoontumispäivän, kirjoittaa kutsukortit, monistaa ne ja aloittaa kutsumisen rohkealla mielellä!

KUTSUMALLI

(tähän voit piirtää
jotain tai liimata kuvan)

K U T S U

Kutsumme sinut sydämelli-
sesti äiti-lapsipiiriimme,
joka kokoontuu kerran kah-
dessa viikossa. Tapaamme

Missä? Maija Muttosella, Kirjastokatu 2, Toivola Puh. 910 95 52

Milloin? klo 9.15 - n. 10.30
keskiviikkona, 16.5. "Millainen olen, mikä on paikkani?"
keskiviikkona, 30.5. "Voi näitä ongelmia...ja
suhtautumiseni niihin."

keskiviikkona, 13.6. "Onnellinen kotiäiti"

Kesäkuun puolivälistä meillä on "tauko" elokuun loppupuolelle saakka

Voit tuoda lapset mukanas, talossa on järjestetty lastenhoito.

Ystävällisin terveisin

MIKÄ ON LUONTEENI/TEMPERAMENTTINI?**Ryhmänohjaaja**

Valmistelu

Ennen kuin alat käsitellä tätä teemaa, on jaettava eri luonteita kuvaavat paperit naisille etukäteen luettavaksi. Olisi hyvä, jos itse lukisit jonkun asiaa koskevan kirjan, jotta aihepiiri olisi sinulle tuttu. Saatavana on esim. Tim La Hayn "Kristitty ja ihmisluonne". (RV kust.)

Mieti valmiiksi viitekysymys edelliseen kertaan. Kertokaa toisillenne kokemuksianne ongelmien ratkaisemisessa, josta oli aikaisemmin puhe.

Virikkeitä keskustelulle

1. Jaa nyt jokaiselle "luonneympyrä"-sivu ja anna heidän merkitä itseään kuvaavat ominaisuudet.
2. Keskustelkaa asiasta ryhmässä. Anna jokaisen sanoa, mikä luonnetyyppi hänellä on ensisijaisena, mikä toissijaisena. Kysy: "Oletko merkinnyt enemmän vahvoja puolia vai heikkoja? - minkä ominaisuuden löydät jossain muodossa kaikissa luonnetyypeissä?"

Sangvinikko:	itsekeskeinen
Koleerikko:	vakuuttunut omasta mielipiteestä, itsetyytyväinen
Melankoolikko:	itsekeskeinen
Flegmaatikko:	itseensä suuntautunut

Seuraus: kaikki ihmiset ovat egoisteja ja heillä on aito tarve vapautua oman itsensä kahleista toisia varten.

4. Jaa sivut "Luonnekonflikteista selviäminen" ja "1 Kor. 13" Anna lukea johdanto ja vastatkaa kysymyksiin yksitellen.

Kolmannessa kysymyksessä tulisi vastauksena olla: "Rakkaus" 1 Kor. 13 mukaan osoittaa meille, ettemme koskaan voi harjoittaa agape -rakkautta - Jumalallista rakkautta - ilman Jumalan apua - ja että me emme edes Jumalan avulla koskaan pysty täydellisesti rakastamaan - mutta hänen rakkautensa auttaa meitä oppimaan rakastamaan ehdoitta. (Anna jokaisen osallistujan luetella mahdollisimman monta esimerkkiä)

Tehtävä: - Anna jokaiselle osallistujalle mukaan vähintään yksi "luonneympyrä"- paperi.

- jokaisen olisi seuraavaan kertaan mennessä keskusteltava miehensä kanssa luonne-eroavaisuuksista siten, että hän antaa tämän merkitä ympyrään, miten hän arvioi vaimonsa ja päinvastoin.

Huomautus: Jos ryhmässä on yksineläviä tai eronneita naisia, laajenna kysymys koskemaan ihmisiä, joiden kanssa he ovat eniten tekemisissä, esim. työtoverit, johtaja tai yksityiselämässä sukulaiset, lapset, ystävät.

NELJÄ LUONNETYYPPIÄ/TEMPERAMENTTIA

Jokainen ihminen on sekoitus neljästä luonnetyyppistä. Tavallisesti yksi luonnetyyppi on ensisijaisena, yksi toissijaisena. Tämä ilmenee siitä, että yhdessä luonnetyyppissä tulee esille enemmän vahvoja puolia ja heikkoja puolia kuin toisessa. Harvemmin voi itsensä tunnistaa kolmesta eri luonnetyyppistä. Tästä syystä on olemassa kaksitoista yleisesti esiintyvää luonnesekoitusta, esim. Koleerikko/Sangviinikko; Flegmaatikko/Sangviinikko. Ensisijainen luonteenpiirre mainitaan aina ensimmäisenä.

SANGVIINIKKO

Sangviinikko on lämmin, iloinen ja eloisa henkilö. Hän on luonteeltaan avoin, herkkä ja hänen sydämensä on vastaanottavainen ulkoisille vaikutteille. Hän tekee päätöksensä enemmän tunteen kuin ymmärryksen mukaan.

Hän rakastaa ihmisiä, eikä ole mielellään yksin. Hän tuntee olonsa hyväksi, kun hänellä on ystäviä ympärillään tai kun hän voi olla huomion keskipisteenä. Hänellä on loppumaton varasto kiinnostavia kertomuksia, joita hän kertoo kuvailevasti ja on siten sekä aikuisten että lasten rakastama. Kutsuilla ja yhteiskunnallisissa riennoissa hän on tervetullut vieras.

Sangviinikko ei jää koskaan sanattomaksi. Hän puhuu usein ennen kuin ajattelee, mutta hänen avoimuudellaan on kuulijoihinsa nähden aseistariisuva vaikutus, se pakottaa kuulijat yhtymään hänen mielipiteisiinsä. Hiljaisemmat kadehtivat usein hänen lähinnä äänestä ja ulospäin suuntautuvampaa elämäntapaansa.

Hän vaikuttaa luonteensa vuoksi useimmiten itsevarmemmalta kuin todellisuudessa on, mutta energiansa ja miellyttävän olemuksensa ansioista hän selviää elämän karikoista. Ihmiset puolustelevat hänen heikkouksiaan sanomalla vain: "No, hän on nyt vaan sellainen".

Maailma rikastuu näiden iloisten ja ystävällisten sangviinikkojen myötä. He ovat hyviä myyjiä, sairaala-apulaisia, opettajia, viihdyttäjiä, näyttelijöitä, puhujia ja johtajia.

Sangviinikko luokitellaan henkilöksi, joka menestyy. Usein hän ei kuitenkaan saavuta sitä, koska hänen heikko tahtonsa tekee hänet tehottomaksi ja epäluotettavaksi. Hänellä on taipumus olla rauhaton, kuriton, epäitsekkäs ja tunnepitoisesti räjähtelevä.

KOLEERIKKO

Koleerinen luonnetyyppi löytyy tulisista, nopeista, aktiivisista, käytännöllisistä ja lujatahtoisista ihmisistä. Hän on itseensä tyytyväinen, riippumaton, varma ratkaisuissaan, luja mielipiteissään, hänen on helppo tehdä päätöksiä itsensä ja muiden puolesta. Hän uhkuu aktiivisuutta, oikeastaan koko elämä on hänelle aktiivisuutta. Häntä ei tarvitse innostaa, vaan hän innostaa ympäristöään loppumattomilla ideoillaan, suunnitelmillaan ja kunnianhimoillaan.

Hänen aktiivisuutensa ei ole päämäärätöntä, koska hän pystyy tekemään nopeita päätöksiä ja pitkäaikaisia päätöksiä. Hän ei ole vaikea pitää puoliaan painetta vastaan eikä hän välitä, mitä muut ihmiset hänestä ajattelevat. Hänellä on vankka mielipide asioista ja hän voi antaa panoksensa suurissakin sosiaalisissa projekteissa.

Koleerikko ei anna vaikeuksien pelottaa vaan päinvastoin rohkaistuu niistä. Hänessä on sitkeää päättäväisyyttä ja hän menestyy usein siinä, missä toiset epäonnistuvat, ei siksi, että hänen suunnitelmansa olisivat parempia, vaan siksi, että hän puskee eteenpäin senkin jälkeen, kun toiset ovat masentuneet ja luopuneet asiasta.

Jos sanonnassa: "Johtajaksi synnyttään eikä tulla" on jotakin perää, niin hän on synnynnäinen johtaja. Tunnepuoli on koleerikolla vähiten kehittynyt. Hän ei helposti tunne myötätuntoa toista kohtaan eikä näytä sääliä. Hän ei osaa nauttia kauniista taiteesta, koska hän on pääasiassa kiinnostunut elämän hyödyllisistä arvoista. Hän tarttuu helposti tilaisuuksiin ja löytää mahdollisuuksia, joita käyttää hyväkseen. Vaikka hänellä on ajatukset järjestyksessä, pienet yksityiskohdat useimmiten kyllästyttävät häntä. Hän ei mieti ja eritele asioita pitkään vaan käyttää päätöksissään sisäistä intuitiotaan. Hän näkee jatkuvasti päämääränsä silmiensä edessä, eikä sen vuoksi näe mahdollisia vaikeuksia tai ongelmia, joita on sen saavuttamisen esteenä. Hän on mielellään hallitseva, ja siksi häntä usein nimitetäänkin opportunistiksi.

Monet suuret kenraalit ja johtajat ovat olleet koleerikkoja. Koleerikot ovat hyviä johtajia, keksijöitä, tuottajia, diktaattoreja tai rikollisia, sen mukaan millainen moraalilla on. Koleerikon heikkoudet tekevät elämisen hänen kanssaan vaikeaksi. Hän voi olla kiivas, säälimätön ja mielestään aina oikeassa. Tällaista ihmistä arvostavat useimmiten enemmän ystävät ja työtoverit kuin hänen oma perheensä.

MELANKOOLIKKO

Melankoolikkoa sanotaan usein "mustaksi tai synkäksi" henkilöksi. Hän on asioita erittelevämpi, uhrautuvaisempi, lahjakas täydellisyyden tavoittelija, herkkä ja tunteellinen. Kukaan ei iloitse enemmän kauniista taiteesta kuin melankoolikko. Hän on enemmän itseensä sulkeutunut, mutta mielialat vaihtelevat hänen antaessaan tunteiden hallita itseään. Joskus hän on onnensa kukkuloilla ja näyttää ulospäin suuntautavalta. Toisena hetkenä hän on masentunut, vetäytyy syrjään ja vaikuttaa epäystävälliseltä.

Melankoolikko on uskollinen ystävä, mutta päinvastoin kuin sangviinikko hän ei ystäväysty helposti. Hän ei mene ihmisten luokse, vaan odottaa, että nämä tulevat hänen luokseen. Hän on ehkä luotettavin kaikista luonnetyypeistä, koska hänen täydellisyydentavoittelunsa ei salli hänen livistää tiehensä ja tuottaa pettymystä toisille, jotka ovat hänestä riippuvaisia. Hänen luontainen vastenmielisyytensä tunkea itseään eteenpäin ei kuitenkaan ole merkki siitä, ettei hän pitäisi ihmisistä, sillä kuten me kaikki, hän ei ainoastaan pidä toisista, vaan hänen suuri toiveensa on olla muiden rakastama. Huonot kokemukset saavat hänet kuitenkin epäröimään hyväksyä toiset ulkoisten seikkojen perusteella. Sitä paitsi hän on epäluuloinen toisten lähestyessä häntä ja osoittaessa hänelle huomiota.

Poikkeuksellisen hyvänä asioiden erittelijänä, hän voi usein ennalta arvioida, mitä vastuksia tai ongelmia jonkun asian toteuttaminen voi tuoda eteen. Tämä ennalta näkeminen on jyrkkä vastakohta koleerikolle, joka harvoin etukäteen hyväksyy kohtaavansa vaikeuksia, vaan luottaa voittavansa kaikki mahdolliset vastukset. Melankoolikko usein epäröi ryhtyä uusien asioiden toteuttamiseen tai joutuu kiistaan niiden kanssa, jotka sitä haluaisivat.

Joskus kun hänen tunteensa ovat korkeimmillaan, hän saattaa tehdä suurenmoisia taiteellisia tai älyllisiä töitä. Niiden valmiiksi saamisen jälkeen seuraa usein syvä masennuskausi.

Melankoolikko löytää elämäntehtävänsä usein henkilökohtaisten uhrausten kautta. Näyttää siltä kuin hänellä olisi halu saattaa itsensä kärsimään. Hän valitsee usein vaikean ammatin, johon liittyvät uhraukset. Tehtyään päätöksensä hän suorittaa tehtävänsä erittäin perusteellisesti saaden suurta aikaan.

Melankoolikkolla on paljon luonnollisia voimia, kun ne tulevat Pyhän Hengen vaikutuksesta näkyviin. Monet suurimmista taiteilijoista, muusikoista, keksijöistä, filosofeista, kasvattajista ja teoretikoista ovat melankoolikkoja.

Hänellä on monia heikkouksia: hän on itsekeskeinen, pessimistinen, herkkätunteinen, kriittinen, oikukas ja itsepäinen. Tämän luonteisia ovat useimmat nerot maailmassa, mutta myös useimmat ihmiset, jotka eivät ole saaneet mitään aikaiseksi. Tuloksiin vaikuttaa se, onko hän korostanut hyviä puoliaan, vai ovatko hänen heikkoutensa saaneet vallan. Tunne-elämältään heidän on usein vaikeampaa selviytyä kuin muiden. Jos heidän heikkoutensa jatkuvasti painavat heitä, he vaipuvat usein masennukseen, vainoharhoihin, kuviteltuihin sairauksiin, liiallisiin syyllisyydentuntoihin, perusteettomiin pelkoihin ja vihamielisyyteen.

FLEGMAATIKKO

Flegmaatikko on rauhallinen, huoleton, hidas, mukavuudenhaluinen ja tasainen luonne. Elämä on hänelle onnellinen, vailla jännitystä olevana kokemus, jossa hän mahdollisimman paljon välttää mihinkään sekaantumista. Hän näyttää harvoin menettävän malttinsa ja ilmaisee harvoin suuttumusta tai ihastusta. Hän luonteensa pysyvästi samanlainen. Hänen viileän, vaiteliaan ulkokuorensa alla on hyvä sekoitus eri kykyjä. Hän tuntee enemmän kuin voisi luulla ja hänellä on hyvä käsityskyky kauniista taiteista ja elämän miellyttävistä puolista.

Koska hän pitää ihmisistä, hänellä on tarpeeksi ystäviä. Kuivalla huumorillaan hän saa toiset itkemään naurusta samalla kun hänen ilmeensä ei värähdäkään. Hänellä on ainutlaatuinen kyky nähdä toisten luonnetyyppien hauskuuksia. Hyvän muistinsa ansioista hän on mainio imitaattori ja ärsyttää mielellään muita. Sangviinikon päämäärättömät ja rauhattomat ihastukset ärsyttävät häntä, ja joutuessaan vastakkain hän kumoaa sellaiset haaveet tarpeettomina. Häntä tympäisee melankoolikon raskasmielisyys ja hän on taipuvainen saattamaan tämän naurunalaiseksi. Flegmaatikko nauttii saadessaan kaataa kylmää vettä koleerikon kunnianhimoisten suunnitelmien ja aikeiden päälle. Hän ottaa elämässään mieluiten katsojan roolin ja vain vastahakoisesti osallistuu syvemmin toisten toimintoihin. Hän ei mielellään anna minkään muuttaa päiväjärjestystään. Tämä ei kuitenkaan merkitse, etteikö hän ymmärtäisi toiminnan tarvetta tai myöntäisi toisten vaikeuksia todeksi. Hän, kuten koleerikko, voivat havaita saman sosiaalisen epäoikeudenmukaisuuden, mutta reaktiot ovat aivan erilaiset.

Koleerikon sanoessa: "perustakaamme komitea ja tehkäämme jotakin tämän tilanteen muuttamiseksi", sanoo flegmaatikko ennemmin: "Nämä olosuhteet ovat kauheita, miksi kukaan ei tee mitään asian hyväksi?"

Flegmaatikko on tavallisesti hyväsydäminen ja osaa ottavainen, mutta tuo harvoin esille todellisia tunteitaan. Hän ei koskaan tartu itse johtoon, mutta kun hänet on johonkin valittu

hän osoittautuu erinomaiseksi johtajaksi. Hänen on helppo voittaa toiset puolelleen ja lisäksi hän on synnynäinen rauhantekijä.

Maailma hyötyy flegmaatikon lahjakkaasta ja tehokkaasta luonteesta. Hän on hyvä diplomaatti, opettaja, kirjanpitäjä, johtaja, tiedemies tai eräänlainen henkisen työn tekijä.

Flegmaatikon suurimmat heikkoudet ovat motivaation puute tai laiskuus. Hän on tyytyväinen seuratessaan toisten elämää. Hän kiusoittelee heitä suojellakseen itseään tai säästääkseen energiaansa. Samanaikaisesti hän on itsepäinen, epäroivä ja pelokas. Hänen kanssaan on tavallisesti helppo elää, mutta hänen huoleton elämäntapansa voi ärsyttää aggressiivisempaa kumppania. Flegmaatikot ovat yleensä hyviä leikkimään lasten kanssa. Heille on helpompaa keskeyttää jokin toiminta leikkiäkseen lasten kanssa. Moni aktiivinen mies voisi sanoa flegmaatikko-vaimostaan: "hän on erinomainen vaimo ja äiti, mutta huono taloudenhoitaja." Päinvastoin voi moitteettomasti taloutensa hoitava olla huono äiti. Hän mieluummin keskeyttäisi taloustyöt leikkiäkseen lasten kanssa, mutta lattia on ensin lakaistava, vaatteet pestävä. Nämä tiedostamattomat reaktiot eri elämäntilanteissa ovat osa luonnettamme. Luonteiden tutkiminen auttaa ymmärtämään ihmisten erilaisuutta avioliitossa. Huomaamme myös miten vastakohtaisuudet vetävät puoleensa.

1. KORINTTOLAISKIRJE 13

Vaikka osaisin puhua kaikilla kielillä, joita on taivaassa ja maan päällä, mutta en rakastaisi muita ihmisiä, puheeni olisi vain merkityksetöntä sanahelinää. Vaikka minulla olisi profetoimisen lahja ja tietäisin kaiken, mutta en rakastaisi muita, mitä hyötyä siitä olisi? Vaikka minulla olisi sellainen uskon lahja, että saisin käskylläni vuoret liikkumaan, ilman rakkautta en olisi yhtään mitään. Vaikka antaisin köyhille koko omaisuuteni ja vaikka minut poltettaisiin elävältä siksi, että kerron ihmisille Kristuksesta, uhrini olisi arvoton, ellen rakastaisi muita. Rakkaus on kärsivällinen ja lempeä. Se ei koskaan ole kateellinen eikä mustasukkainen, se ei rehentele eikä ylpeile. Se ei ole ylimielinen, itsekäs eikä tönkeytä. Rakkaus ei vaadi oman tahtonsa toteutumista. Se ei ole ärtyisä eikä loukkaannu helposti. Se ei kannata kaunaa eikä muista kärsimäänsä vääryyttä. Rakkaus ei hyväksy epäoikeudenmukaisuutta, vaan haluaa aina totuuden voittavan. Olet uskollinen sille, jota rakastat, maksoi mitä maksoi. Jaksat uskoa hänestä hyvää ja olet aina valmis puolustamaan häntä. Kaikki armolahjat katoavat kerran, mutta rakkaus pysyy ikuisesti. Profetoiminen, kielilläpuhuminen ja kyky tietää asioita ovat katoavia lahjoja. Näine lahjoinemmekin tiedämme vielä kovin vähän, ja profetoimisemme on puutteellista. Mutta kun Jumala kerran tekee meistä täydellisiä, ei näitä epätäydellisiä lahjoja enää tarvita. Lapsena puhuin ja ajattelin asioista lasten tavoin. Sitten kasvoin aikuiseksi ja luovuin lapsellisuudesta. Samoin me ymmärrämme ja tajuaamme Jumalasta nyt vain vähän: katselemme hänen kuvaansa kuin himmeästä peilistä. Mutta kerran näemme hänet kasvoista kasvoihin. Kaikki mitä tiedän, on vielä hämärää ja epäselvää, mutta silloin näen kaiken selvästi, yhtä selvästi kuin Jumala nyt näkee minun sydämeeni. Vain nämä kolme kestävät: usko, toivo ja rakkaus. Suurin niistä on rakkaus.

(Elävä uutinen)